

KINH ĐẠI BẢO TÍCH

QUYỂN 32

Hán dịch: Đồi Đại Đường, Tam tạng Pháp sư Bồ-đề-lưu-chí, người xứ Thiên Trúc.

Pháp hội 11: XUẤT HIỆN QUANG MINH (Phần 3)

Như Lai đã hết nơi sinh tế
Đại Bi che khắp các thế gian
Pháp Vương Tối Thắng Nhân Trung Tôn
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Vô lượng, vô biên Đại Bồ-tát
Và các Thiên chúng oai đức khác
Đều ở hư không cầm lọng đẹp
Cả đại địa này đều chấn động.
Thuở xưa ai ở chỗ Như Lai
Mãi mãi tu hành các thiện pháp
Đáng Đại Bi tâm ý bình đẳng
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Thuở xưa ai cúng dường chư Phật
Được nghe pháp này lòng vui mừng
Đạo Sư Tối Thắng Nhân Trung Tôn
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Âm thanh của Phật đẹp ý chúng
Như tiếng nhạc chúa rất mỹ diệu
Tự nhiên vô lượng tiếng hòa nhã
Mong nói có gì phóng quang minh?
Vô lượng câu-chỉ lời phúng tụng
Khuyên khen vui nhận lời tương ưng
Như tiếng Câu-chỉ-la thù thắng
Mong nói có gì phóng quang minh?
Tiếng thuyết pháp vang như trống sấm
Nghe khắp vô biên ngàn ức cõi
Lòng Từ tiếng thô hoặc lời dịu
Có gì phóng quang minh kim sắc?
Rõ sinh vô sinh, tận vô tận
Biết nhãn tánh lià không đến đi
Pháp cam lộ soi sáng thế gian
Có gì phóng quang minh kim sắc?
Biết nhãn khởi tác thường không tịch
Không đến, không đi, không chỗ trụ
Như sóng nắng, bóng nước, bọt nước
Nhân duyên gì thị hiện mỉm cười?

Nhĩ, tử, thiệt, thân và ý căn
Sắc, thanh, hương, vị, xúc và pháp
Cho đến âm thanh và danh thân
Phải biết tất cả cũng như vậy.
Thân Phật Kim cang thường bất hoại
Đầy đủ trăm ngàn tướng thù thắng
Thân không cơ quan mà vận động
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Vế đùi tròn đầy, gót chân dài
Bụng không lộ bày như sư tử
Rốn sâu xinh đẹp có tròn đủ
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Sắc vàng thân sạch rời trần cấu
Mỗi mỗi sợi lông màu xanh biếc
Xoay hữu hướng lên mùi thơm phức
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Thân đẹp tròn đầy thường an trụ
Đường như cây chúa Ni-câu-đà
Tất cả công đức để trang nghiêm
Âm thanh khiến chúng lòng vui đẹp.
Tay dài tròn trịa, vai xinh đẹp
Cổ thon đầy tròn hiện rõ ngắn
Đi khắp vô biên trăm ngàn cõi
Chỉ dạy chúng sinh đường chánh tà.
Răng trắng sạch trong như ngọc tuyết
Tướng lưỡi rộng dài trùm khắp mặt
Má như sư tử, mũi thẳng dài
Đều từ phương tiện tịnh tâm sinh.
Hương hoa sen xanh từ miệng Phật
Mùi thơm Chiên-đàn khắp thân Phật
Thuở xưa đã rộng tu lòng Từ
Ý thích thanh tịnh thường tiếp nối.
Lòng chân của Phật bằng đầy đẹp
Dẫm trên mặt đất không cong lồm
Như bước đi voi chúa, sư tử
Vượt qua tất cả các thế gian.
Tướng Thiên bức luân đẹp đoan nghiêm
Nét sáng thù thắng thường hiện rõ
Hành động đều lợi ích quần sinh
Ai thấy đều sinh lòng tín ngưỡng.
Một ngón phát ra ngàn tia sáng
Chiếu khắp vô biên các Phật quốc
Thuở xưa siêng tu những hạnh lành
Nên được những tướng trang nghiêm
Thành tựu sắc thân không ai sánh.

Gương mặt đoan nghiêm rất thù thắng
Thần biến lợi ích các thế gian
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Bắp chân tròn thẳng như nai chúa
Thân chẳng cúi thấp như sư tử
Xuất hiện làm đèn sáng thế gian
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Âm tàng ngựa chúa không nhiễm trần
Lòng tay đầy bằng, tay quá gói
Hy hữu Tối Thắng Thiên Nhân Sư
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Từ thân Phật phóng vô biên quang
Sắc đẹp tịch tĩnh mà hằng chiếu
Lòng Phật luôn luôn thường thanh tịnh
Diễn thuyết vô biên những Khế kinh.
Chẳng phải những kẻ chấp đoạn thường
Mà tịnh tu được pháp như vậy
Nếu bỏ rời được các biên kiến
Chóng thành thân thanh tịnh của Phật.
Tiếng trống trời mây sấm vang xa
Tiếng chim hồng ca-lan trong trẻo
Âm nhạc cõi trời muôn ngàn thứ
Mong nói có gì phóng quang minh?
Đạo Sư một tiếng diễn thuyết pháp
Khiến người phá giới dứt lỗi lầm
Như Lai thuyết pháp lời giọng hay
Đều là pháp thậm thâm hy hữu.
Lông trắng trâu chúa giữa chặng mây
Chiếu khắp trăm ngàn những Phật quốc.
Mắt đẹp màu xanh như nước biếc
Đỉnh đầu vun cao không thể thấy
Răng trắng kín bằng đủ bốn mươi
Dường như báu pha lê trong sáng
Đều từ vô lượng tịnh nghiệp sinh
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Như Lai viên mãn thân công đức
Thành tựu vô biên sắc vi diệu
Xuất hiện quang minh đẹp hy hữu
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Đại Bi Tối Thắng Lương Túc Tôn
Rõ thấu chí thích của chúng sinh
Đã được vô ngại đại biện tài
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Như Lai đã đến được bờ kia
Đây đủ ba minh và sáu thông

*Thị hiện vô biên thanh tịnh quang
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Phật ở thuở xưa vô lượng kiếp
Cúng dường trăm ngàn chư Thế Tôn
Nhân quả như vậy chẳng hư mất
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Phật ở thuở xưa vô lượng kiếp
An trụ những đẳng trì vi diệu
Biết nhãn sinh biên và tận biên
Mong nói có gì hiện mỉm cười?
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Nơi ấy Đạo Sư đều biết rõ
Tịnh trí vô ngại chẳng nghĩ bàn
Mong nói có gì hiện mỉm cười?*

Bấy giờ Đức Thế Tôn ở trong đại chúng dùng tay sắc vàng xoa đầu Đồng tử Nguyệt Quang mà nói kệ:

*Đồng tử lắng nghe
Nay ta giao ông
Pháp Bồ-đề này
Kinh Xuất Hiện Quang.
Ở đời ác sau
Lúc pháp sắp diệt
Phải vì chúng sinh
Khai thị diễn thuyết.
Ta dùng Phật nhãn
Thấy đời vị lai
Nơi kinh thâm thâm
Pháp vi diệu này
Hoặc thích chẳng thích
Đều biết rõ cả.
Nếu có chúng sinh
Chí cầu Phật đạo
Thường niệm chư Phật
Nên truyền kinh này.
Nếu lòng tin nguống
Lại thích náo nhiệt
Mãi mê ngủ say
Chẳng thích kinh này,
Dù được xuất gia
Trong pháp của Phật
Với pháp Niết-bàn
Lại chẳng ưa thích,
Người ngu như vậy
Uống ăn của thí
Nghe pháp hữu vi*

Có nhiều tội lỗi.
Vẫn luyến thế gian
Chẳng hề kinh sợ
Người ngu như vậy
Trí giả quở trách.
Dù mắc pháp phục
Mà không trí tuệ
Đức Phật đã dạy
Lời nói chân thật
Vô trí nếu nghe
Chẳng tin nhận được.
Người ngu như vậy
Chớ cùng ở chung
Nếu người được nghe
Pháp thù thắng này
Chẳng sinh vui mừng
Lòng chẳng ưa thích
Những người như vậy
Bị ta quở trách
Dù được thân người
Vẫn là luống qua.
Nếu người được nghe
Pháp thậm thâm này
Sinh được lòng mừng
Rất ưa, rất thích
Người ấy đã từng
Gặp gỡ chư Phật
Quyết định sẽ được
Vô thượng Bồ-đề.
Nếu người ngu si
Bị ác kiến hại
Đứt mất tuệ mạng
Xa rời Bồ-đề
Vì thế nên phải
Bỏ thầy bạn ác
Thân cận cung kính
Người trí tuệ sáng.
Tất cả thế gian
Có nhiều tội ác
Chúng sinh thường đọa
Trong ba đường ác
Đều từ ngu si
Mê lầm phát sinh
Theo mê lưu chuyển
Chẳng được tự tại

Vứt bỏ chánh pháp
Làm những phi pháp
Thế nên phải rời
Những người ngu tiểu.
Như người đi xe
Tự làm té ngã
Đã tạo nghiệp ác
Sinh vào địa ngục
Miệng nói lời ác
Tự chuốc tổn hại
Như cầm búa bén
Tự chém thân mình
Chẳng biết các pháp
Do nhân duyên tạo
Theo nghiệp thọ báo
Không ai cứu được.
Gần gũi mình sư
Để làm thiện hữu
Mà bèn tự nói
Tu tập không vô,
Đã chứng vô vi
Sinh chấp đoạn diệt
Như phá thân khí
Tâm cũng mất theo.
Ưa nói những lời
Trau chuốt văn hoa
Tham đắm nơi đây
Trọn không lợi ích.
Thà bị rắn độc
Cắn cho phải chết
Chớ trọn chẳng làm
Người đọa ác thú.
Người ngu thuyết pháp
Làm hư căn lành
Khiến vô lượng chúng
Sa đọa địa ngục.
Đại chúng các ông
Phải nên quan sát
Đồng tử Nguyệt Quang
Hiện đứng trước Phật
Thuở xưa đã từng
Cúng dường vô lượng
Hàng hà sa số
Chư Phật Thế Tôn
Kiên cố tu hành

Cầu trí vô thượng.
Lòng ông chẳng luyến
Tất cả các cõi
Biết nhãn sinh biên
Rốt ráo thanh tịnh
Rời các hý luận
Không bị nhiễm trước
Vì muốn lợi ích
Vô lượng chúng sinh
Diễn nói kinh điển
Hiện Quang vô thượng.
Người ngu không thể
Tu học pháp này
Vời người tu hành
Dòm ngó lỗi lầm.
Thế nên phải bỏ
Những người ngu si
Chẳng nên gần gũi
Tu học pháp ấy.
Những người ngu si
Ưu thích tranh cãi
Chẳng thể siêng tu
Hạnh không tranh luận
Những người như vậy
Không tâm hợp lý
Vì thế chẳng nên
Cung kính khen ngợi.
Những người ngu si
Biếng nhác giải đãi
Thân, ngữ, ý nghiệp
Thường làm điều ác
Không có tịnh giới
Trí tuệ, đa văn
Thường tưởng cảnh dục
Thích nơi náo nhiệt.
Các ông nên xem
Người ngu như vậy
Chủng tộc và thân
Thấy đều xấu ác.
Giận thù hung dữ
Hình mạo xấu xa
Dù sinh làm người
Thân thường hạ liệt
Chấp trước ngã tướng
Mê nơi chân lý

Không có trí tuệ,
Phân biệt lời hay
Nghe pháp tánh không
Chẳng ưa chẳng thích.
Như Lai Thế Tôn
Từ lâu xa rời
Tất cả thế gian
Ngôn ngữ hý luận.
Nơi đây phàm phu
Rất hay nhiễm trước
Trọn đời của họ
Chẳng rõ biết được.
Dù khen trì giới
Chẳng tu phạm hạnh
Miệng nói đúng pháp
Thân làm phi pháp
Tự nói là luật
Thường hành phi luật.
Phật dạy đệ tử
Mặc y hoại sắc
Những người phá giới
Mà mặc y này
Càng thêm kiêu mạn.
Vội tâm phóng dật
Họ ăn của thí
Như nuốt lửa đỏ.
Đã bỏ gia đình
Không vui năm dục
Ở trong Phật pháp
Lại không diệu lạc
Thích những hạnh tạp
Chẳng rời hai biên
Bao nhiêu ý thích
Đều chẳng thanh tịnh,
Người ngu như vậy
Ở trong đại chúng
Không khác chồn cáo
Nhập bầy sư tử,
Dù nói những pháp
Tịch tĩnh như vậy
Cũng chẳng biết rõ
Nghĩa không chân thật.
Được người ca ngợi
Sinh lòng ngạo mạn
Chẳng nhớ Đại Sư

Thẹn hổ khiêm hạ
Nhật vật bất tịnh
Nhu được châu báu
Vui mừng cầm giữ
Lòng không tạm bỏ.
Bọn này hạ liệt
Dù lại xuất gia
Gìn giữ oai nghi
Chấp trì y bát
Chỉ có hình tướng
Không trí tuệ thật.
Dù lại thế phát
Chẳng bỏ ác tâm
Sa vào đảo kiến
Trái pháp Sa-môn
Thoái thất nơi đạo
Niết-bàn tịch tĩnh,
Cũng không được quả
Của Sa-môn chứng
Vô minh phiền não
Chẳng giảm mây may
Đi đạo xóm làng
Tự xưng tịch tĩnh.
Người ngu vô trí
Chẳng biết đạo chánh
Lòng họ thích muốn
Chỉ là bất thiện
Vì cầu lợi dưỡng
Mà ở chùa chiền
Chẳng chịu tu tập
Chánh nhân Niết-bàn
Hôn trầm ưa ngủ
Chỉ muốn an thân
Thường ưa thực hành
Những sự như vậy.
Dù ở chùa am
Trải qua nhiều năm
Do điên đảo kiến
Mất đạo Niết-bàn
Trọn chẳng thể được
Đạo quả Sa-môn,
Phá hư chánh kiến
Trái phạm cấm giới
Thích y phục tốt
Trang nghiêm thân mình

Nơi các đục lặc
Thường sinh ái nhiễm.
Nếu vào thành ấp
Hiện tướng kiêu mạn
Thân nghiệp phóng túng
Chẳng giữ oai nghi.
Hoặc vào thành ấp
Dạo đi rao nói:
Ở tại chùa am
Trong hang núi kia
Mọi người nên biết
Là chỗ tôi ở.
Bước chậm ngó xuống
Đi đứng an tường
Phát ngôn đối lạ
Hiện tướng La-hán
Khiến chúng bạch y
Đều bảo nhau rằng:
Tỳ-kheo Lan-nhã
Thật là bậc Thánh.
Hoặc tại chùa am
A-lan-nhã kia
Thấy có người đến
Liên chỉ thị rằng:
Tôi ở chỗ này
Ngày đêm kinh hành.
Hoặc trái cỏ mịn
Làm chỗ tĩnh tọa
Hoặc vào tụ lạc
Đến nhà bạch y
Đối hiện ân cần
Hỏi thăm an ổn.
Nói bàn vua giặc
Những sự thế tục
Hoặc do nhiễm tâm
Ở trước người nữ
Nhiều thứ phương tiện
Tự khen đức mình
Tôi làm ruộng phước
Cho người trong đời.
Tôi bỏ ngôi vua
Xuất gia tu hành
Cung nhân thể nữ
Đều sinh cõi trời.
Mọi người nghe nói

Càng thêm cung kính
Cúng dường đủ thứ
Y phục ẩm thực
Xin ngài thương xót
Thường đến nhà tôi.
Tham ưa vị ngon
Chẳng biết tội lỗi
Bị ma làm hại
Như rùa sa lưới.
Vớí chúng lan-nhã
Kiêu căng danh lợi
Khi dỏ chê bai
Tỳ-kheo tinh tấn
Lòng mê danh lợi.
Càng sinh tham luyến
Vì có sống còn
Thường làm dối trá
Thêm lớn nghiệp ác.
Nơi thân, ngữ, ý
Nếu có thí chủ
Tịnh tâm cúng dường
Do vì giải đãi
Làm tổn phước họ.
Người ngu như vậy
Thường sinh ác dục
Nơi pháp tánh không
Lòng chẳng thuận chịu.

M

Nếu ở trong Phật pháp
Rời được lỗi như vậy
Siêng tu chẳng phóng dật
Được pháp này chẳng khó.
Vớí lợi, vớí phi lợi
Khen, chê, khổ, vui thấy
Thế pháp chẳng động được
Được pháp này chẳng khó.
Quán thân tướng bất tịnh
Năm uẩn tướng độc hại
Ăn uống tướng chữa bệnh
Được pháp này chẳng khó.
Dù mặc y phục tốt
Cũng chẳng sinh kiêu mạn
Chỉ để che hổ thẹn
Được pháp này chẳng khó.

Chẳng cậy ý sắc lực
Vời ăn không tham luyến
Chỉ nuôi sống để tu
Được pháp này chẳng khó.
Biết rõ những hữu không
Nơi dục không giữ bỏ
Thường tu hạnh không tịch
Được pháp này chẳng khó.
Núi cách một do-tuần
Ngồi một mình tu thiền
Quán hữu vi vô ngã
Được pháp này chẳng khó.
Quán nhân tận sinh biên
Và tướng nhân lưu chuyển
Siêng tu đạo nhân tịnh
Được pháp này chẳng khó.
Nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý
Sắc, thanh, hương, vị, xúc
Cho đến âm thanh, danh
Tất cả đều như vậy.
Đời vị lai như vậy
Vô lượng các Tỳ-kheo
Người siêng, người biếng trễ
Tất cả đều phải biết.
Người gặp bạn thiện, ác
Tu tập, chẳng tu tập
Sinh tín và bất tín
Tất cả đều phải biết.
Người gặp thiện, ác hữu
Nơi đạo các căn tận
Tu tập, chẳng tu tập
Tất cả đều phải biết.
Nếu ưa thích Bồ-đề
Hoặc một, hai, ba tháng
Lúc sau lại thoái thất
Tất cả đều phải biết.
Nếu người nghe pháp này
Sinh được lòng ưa thích
Dù có lúc thoái thất
Rồi lại được lòng tin.
Nếu người nghe pháp này
Chẳng rời được phóng dật
Họ sinh ý nghĩ rằng
Kinh này phi Phật thuyết.
Nếu người nghe pháp này

Bị ma nó nhiếp trì
Trước dù phát lòng tin
Sau thì lại vứt bỏ.
Không ưa thích chánh pháp
Dối gạt cầu danh lợi
Du hành nơi tụ lạc
Khen nói Đà-la-ni
Tam-muội Tổng trì sáng
Thật ra họ chẳng hiểu
Ràng buộc nơi năm dục
Tham cầu những thế nghiệp
Dùng lời lẽ phân biệt
Chê người tu pháp không.
Họ không có niệm tu
Trọn đời họ luống qua.
Người ngu bỏ pháp không
Đó là họ phá giới
Sẽ đọa ngục A-tỳ
Trọn chẳng được sinh Thiên.
Nếu trong một sát-na
Tạo lập ngàn tòa tháp
Chẳng bằng nghe kinh này
Thọ trì bốn câu kệ.
Đem trăm ngàn vòng hoa
Cúng dường nơi Phật pháp
Chẳng bằng nghe kinh này
Suy gẫm bốn câu kệ.
Nếu người xây bảo tháp
Số nhiều như hằng sa
Chẳng bằng khoảng sát-na
Suy gẫm kinh điển này.
Đem hoa rải cúng dường
Nơi trăm ức cõi Phật
Chẳng bằng khoảng sát-na
Suy gẫm kinh điển này.
Ca-sa trăm ngàn ức
Dâng cúng lên chư Phật
Chẳng bằng khoảng sát-na
Suy gẫm kinh điển này.
Phật nhãn thắng thanh tịnh
Không gì chẳng thấy biết
Nếu ưa thích kinh này
Sẽ được mắt của Phật.
Quá khứ vô số kiếp
Có Phật hiệu Nhiên Đăng

Ta làm tiên Ma-nạp
Cầm hoa đến cúng dường
Phật ký ta thành Phật
Hiệu Thích-ca Mâu-ni
Sẽ ngồi nơi đạo tràng
Diễn nói kinh điển này.
Còn ông làm đồng tử
Nghe ta được thọ ký
Vui mừng phát lòng tin
Chấp tay phát thệ nguyện:
Nếu Ma nhận thành Phật
Tôi sẽ giúp giáo hóa
Đến lúc Ngài diệt độ
Tôi hộ trì pháp tạng.
Như Phật Nhiên Đăng kia
Nói kinh Xuất Hiện Quang
Ma nhận cùng đồng tử
Lúc ấy cùng nghe thọ.
Thuở xưa ta đã từng
Đem hoa sen thơm đẹp
Cúng dường Phật Nhiên Đăng.
Thuở ấy ở pháp hội
Ông phát nguyện như vậy
Trong mặt pháp của ta
Thọ trì kinh điển này
Rộng tuyên thuyết lưu truyền.
Nếu người nghe pháp này
Lòng chẳng sinh bực dọc
Hay thọ trì, đọc tụng
Thì gọi Đại trượng phu.
Ông phải ở đời sau
Trì pháp khó nghe này
Rộng vì các chúng sinh
Phân biệt nghĩa thú ấy.
Ta trong đời quá khứ
Lúc chánh pháp sắp diệt
Trì kinh Hiện Quang này
Rộng nói cho chúng sinh.
Người ngu chẳng siêng tu
Hủy báng kinh pháp này
Ta dù nghe họ chê
Cũng chẳng sinh phiền giận.
Ta thường tu nhẫn nhục
Lợi ích cho thế gian
Do nhân lực thành tựu

Thân tướng hảo trang nghiêm.
Này Đồng tử, phải xem
Thân Phật diệu viên mãn
Sắc vàng rất thanh tịnh
Đều từ nhãn lực sinh.
Ngón chân ta ấn đất
Chấn động vô biên cõi
Mà chúng sinh chẳng té
Đều là do nhãn lực.
Ta từ một lỗ lông
Phóng trăm ngàn ánh sáng
Thanh tịnh chiếu tất cả
Đều do thắng nhãn lực.
La-sát rất đáng sợ
Hút lấy tinh khí người
Thường mền kính nơi ta
Đều do thắng nhãn lực.
Những quyến thuộc của ta
Khéo điều phục được tâm
Vời Như Lai tôn trọng
Đều do thắng nhãn lực.
Trăm ngàn thứ âm nhạc
Khắp ở trong đại chúng
Khen ngợi Phật công đức
Đều do thắng nhãn lực.
Trăm ngàn vị Long vương
Sân độc rất đáng sợ
Thấy Phật liền vui mừng
Đều do thắng nhãn lực.
Chúng Dạ-xoa, La-sát
Cầm trăm ngàn vòng hoa
Đồng đến cúng dường Phật
Đều do thắng nhãn lực.
Vô lượng trăm ngàn cõi
Hiện tại chư Như Lai
Khen ngợi công đức ta
Đều do thắng nhãn lực.
Tám ngàn Cưu-bàn-trà
Và A-tra-phạ-ca
Rải hoa cúng dường ta
Đều do thắng nhãn lực.
Sáu mươi trăm câu-chi
Chúng Dạ-xoa vương thấy
Đồng đến cúng dường ta
Đều do thắng nhãn lực.

Lại có ngàn Long vương
Ma-na-bà-già thầy
Dâng ta xích trân châu
Đều do thắng nhãn lực.
Trăm ngàn Đâu-mâu-lô
Cùng với Thi-khí-tỳ
Cúng dường ta âm nhạc
Đều do thắng nhãn lực.
Trăm ngàn Cưu-bàn-trà
Tỳ-lô Thích-ca thầy
Cúng dường ta hương hoa
Đều do thắng nhãn lực.
Long vương giữ đại địa
Hiện ra nửa thân rồng
Chấp tay cung kính ta
Đều do thắng nhãn lực.
Có trăm ngàn câu-chi
La-hầu, A-tu-la
Tịnh tâm cúng dường ta
Đều do thắng nhãn lực.
Này Nguyệt Quang, phải xem
Phật quang chiếu đến đâu
Hết khổ được an vui
Đều do thắng nhãn lực.
Trăm ngàn chúng chư Thiên
Rải hoa trời cúng dường
Họ bỏ vui năm dục
Đến ở gần Như Lai.
Ông xem Phật thân thông
Tiếng diễn thuyết thí giới
Khắp mọi nơi đều nghe
Đều do thắng nhãn lực.
Tiếng diễn thuyết uẩn giới
Và tiếng nói bốn đế
Khắp mọi nơi đều nghe
Đều do thắng nhãn lực.
Do thân thông của ta
Nghe hư không thuyết pháp
Nhân tận biên tịch tĩnh
Sinh biên cũng tịch tĩnh.
Do thân thông của ta
Nghe hư không thuyết pháp
Nhân từ nhân duyên sinh
Không đến cũng không đi.
Do thân thông của ta

*Nghe hư không thuyết pháp
Quan sát nhãn tịch tĩnh
Do đó sinh chư Phật.
Do thân thông của ta
Nghe hư không thuyết pháp
Nhãn tận biên tịch tĩnh
Do đó sinh chư Phật.
Do thân thông của ta
Nghe hư không thuyết pháp
Nhãn biên tế tịch tĩnh
Do đó sinh chư Phật.
Do thân thông của ta
Nghe hư không thuyết pháp
Nhãn sinh biên tịch tĩnh
Do đó sinh chư Phật.
Do thân thông của ta
Nghe hư không thuyết pháp
Nhãn lưu chuyển tịch tĩnh
Do đó sinh chư Phật.
Do thân thông của ta
Nghe hư không thuyết pháp
Nhãn vô sinh tịch tĩnh
Do đó sinh chư Phật.
Do thân thông của ta
Nghe hư không thuyết pháp
Nhãn tịch diệt tịch tĩnh
Do đó sinh chư Phật.
Nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý
Sắc, thanh, hương, vị, xúc
Cho đến âm thanh, danh
Tất cả đều như vậy.
Tham, sân, si, phẫn, phú
Tật đố và siểm, cuồng
Cống cao cùng kiêu mạn
Nói rộng cũng như vậy.*

Đồng tử Nguyệt Quang nghe Đức Phật nói pháp tối thắng như vậy, vui mừng chấp tay bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Ngày mai con muốn thỉnh Như Lai và đại chúng đến nhà con thọ trai. Mong Như Lai từ mẫn nhận lời.

Đức Phật biết ý nguyện của Đồng tử thanh tịnh. Đức Phật cũng biết sẽ lợi ích vô lượng chúng sinh, nên xót thương mà im lặng nhận lời thỉnh của Đồng tử.

Đồng tử Nguyệt Quang liền đánh lễ chân Phật, đi nhiễu bên phải ba vòng, vui mừng trở về nhà cùng với quyến thuộc và chúng Trời, Rồng, tám bộ chúng đồng nghiêm sức thành Vương xá. Nơi ngã tư đường giăng bày màn che bằng lụa màu. Màn ấy cao rộng che khắp mọi nơi, dây vàng kết xen, chuỗi ngọc thông rử, những lá phan sư tử, hoa vàng câu vòng trăm

ngàn thứ đồ trang sức. Lại còn có hoa báu rất lạ xen lẫn nhau mà làm thành vòng hoa, hoa Chiêm-bặc, vòng hoa Mộc-chân-lân-đà; vô lượng, vô số thứ vòng hoa như vậy thông rủ giáp vòng trong màn trướng báu. Khắp nơi đều trang nghiêm. Trong ấy sắm đặt chỗ ngồi, đốt những hương quý: Hương Tát-lực-ca, hương Đô-ma-giá, hương Chiên-đàn, hương Uất kim thơm tho vui dạ. Hòa hợp nhiều thứ diệu hương như vậy để dùng cúng dường. Còn đem nước thơm rưới khắp mặt đường. Hoa đẹp phủ trên đất chỗ nào cũng đầy khắp.

Các Thiên nữ, A-tu-la nữ, Ma-hầu-la nữ số đông vô lượng, lòng họ vui mừng vì muốn thành tựu nhân Bồ-đề nên đồng đến nghiêm sức đại thành ấy.

Trong thành khắp nơi nghiêm sức đã xong, đến giờ ngọ trai, Đồng tử Nguyệt Quang đến bạch Đức Phật:

–Bạch Thế Tôn! Mong Thế Tôn vì lợi ích các chúng sinh mà vào đại thành.

Bấy giờ Đức Phật và đại chúng đi vào cửa thành. Ngay lúc Đức Phật hạ chân xuống, khắp mặt đất trong thành đều chấn động. Trăm ngàn ức thế giới mười phương cũng đều chấn động. Trong thời gian ấy, kẻ mù được thấy, kẻ điếc được nghe, kẻ khổ được vui, kẻ xấu thành đẹp, kẻ nghèo được no đủ, không con có con, không áo có áo, không vàng bạc châu báu có vàng bạc châu báu, không thân thuộc được thân thuộc, người thiếu đồ trang sức thì được có đồ trang sức.

Còn có các loài chim như Câu-chỉ-la, chim Anh vũ, chim Khổng tước, chim Xá-lợi, chim Ca-lăng. Những chim ấy thấy Đức Phật, chúng vui mừng hót ra những âm thanh vi diệu. Ai nghe tiếng hót ấy cũng đều đẹp dạ.

Đức Phật lại dùng thần lực hóa hiện vô lượng cây hoa Chiêm-bặc-ca. Trăm ngàn chúng sinh cầm hoa thanh tịnh ấy và các thứ hương khác rải lên cúng dường Đức Phật.

Các A-tu-la nữ và Ma-hê-thủ-la cầm xích trân châu và bột Chiên-đàn vui vẻ kính rải trên Đức Phật.

Chúng A-tu-la và chúng trời cầm lọng báu bằng hoàng kim bạch ngân đứng trên hư không che cho Như Lai.

Đức Phật lại dùng thần lực hóa hiện vô lượng cây hương Chiên-đàn, trăm ngàn cây Kim cang, bảo khí và y phục. Những cây như vậy vô lượng vô biên trên bảo trang nghiêm, hoa lá rậm rạp. Đó là do quả báo phước đức của tất cả chúng sinh chung lại kết thành. Gió nhẹ thổi động, hơi thơm tối thắng vi diệu lan khắp vô lượng cõi Phật. Trăm ngàn chúng sinh đồng rải cúng Đức Phật.

Vô lượng chúng sinh, hữu tình và phi tình như vậy đều do thần lực của Đức Phật hóa hiện.

Nếu có ai mong cầu, do thần lực ấy, đều làm cho đầy đủ theo ý muốn của họ cả.

Lúc Đức Phật vào thành, tất cả đại chúng nghe tiếng hay lạ trên hư không. Tiếng ấy diễn xướng chẳng thể nghĩ bàn, cũng chẳng biết từ đâu xuất phát, nói lên trăm ngàn kệ tụng để tuyên diệu pháp.

Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành.

Hư không có tiếng nói như vậy

Rõ tham tận biên thường không tịch

Chứng thật tánh ấy được Bồ-đề.

Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành

Hư không có tiếng nói như vậy

Rõ tham sinh biên thường không tịch

Chứng thật tánh ấy được Bồ-đề.

Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành
Hư không có tiếng nói như vậy
Rõ tham biên tế thường không tịch
Chứng thật tánh ấy được Bồ-đề.
Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành
Hư không có tiếng nói như vậy
Rõ tham tịch tĩnh thường không tịch
Chứng thật tánh ấy được Bồ-đề.
Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành
Hư không có tiếng nói như vậy
Rõ tham lưu chuyển thường không tịch
Chứng thật tánh ấy được Bồ-đề.
Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành
Hư không có tiếng nói như vậy
Rõ tham không có thường không tịch
Chứng thật tánh ấy được Bồ-đề.
Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành
Hư không có tiếng nói như vậy
Rõ tham không sinh thường không tịch
Chứng thật tánh ấy được Bồ-đề.
Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành
Hư không có tiếng nói như vậy
Rõ tham tịch diệt thường không tịch
Chứng thật tánh ấy được Bồ-đề.
Sân, si, phẫn, phú cùng tật, cuồng
Siểm khúc, cống cao, kiêu mạn, u
Khổ, Tập, Diệt, Đạo và hữu tình
Đồng nam, đồng nữ với phụ nữ.
Trượng phu dưỡng dục gồm sáu căn
Sáu trần, bốn đại tánh sự vật
Thế gian khổ uẩn giới thế sinh
Âm thanh, danh, pháp khác cũng vậy.
Pháp Vương diễn nói tiếng vi diệu
Tất cả chúng sinh đều vui mừng
Chư Thiên, thế nhân cùng nghe rồi
Thích muốn ở nơi Như Lai thừa.
Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành
Hư không có tiếng nói như vậy
Nơi sức bố thí Phật rất thích
Do sức bố thí chứng Bồ-đề.
Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành
Hư không có tiếng nói như vậy
Nơi thanh tịnh giới Phật rất thích
Do sức tịnh giới chứng Bồ-đề.
Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành

Hư không có tiếng nói như vậy
Nơi hạnh nhãn nhục Phật rất thích
Do sức nhãn nhục chứng Bồ-đề.
Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành
Hư không có tiếng nói như vậy
Nơi hạnh tinh tấn Phật rất thích
Do sức tinh tấn chứng Bồ-đề.
Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành
Hư không có tiếng nói như vậy
Nơi hạnh thiền định Phật rất thích
Do sức thiền định chứng Bồ-đề.
Lúc Đức Thế Tôn mới vào thành
Hư không có tiếng nói như vậy
Nơi đại trí tuệ Phật rất thích
Do sức trí tuệ chứng Bồ-đề.
Sức thần thông phước đức trí tuệ
Sức phương tiện sắc, sức danh xưng
Sức nghiệp nhân duyên, sức tín vấn
Sức bố thí và sức tịch tĩnh
Sức điều phục thật tế để thiện
Sức vô úy hoan hỷ lợi lạc
Từ, Bi, Hỷ, Xả, Nhẫn, Vô nã
Không, vô tướng, vô tác cũng vậy.
Đấng Thập Lực Thánh Chúa Thiên Tôn
Công đức danh văn vô đẳng lượng
Khi vừa vào thành mới hạ chân
Đã làm lợi ích nhiều chúng sinh.
Xưa ở ba cõi tu tịnh nghiệp
Thêm lớn hạnh lành cho chư Thiên
Tất cả thế gian đều tôn ngưỡng
Nghe lời Phật nói đều vui mừng.
Lúc Phật vào thành mới hạ chân
Thành áp đại địa đều chấn động
Đồng thấy tịnh quang minh của Phật
Thấy đều khát ngưỡng sinh vui mừng.
Thế Tôn vào thành lợi ích lớn
Trời, Người đại chúng lòng vui mừng
Ba cõi từ đất đến không gian
Đều khen Như Lai khéo an lạc.
Túc luân của Phật vừa ấn đất
Tịnh quang chiếu khắp chưa từng có
Trong thành ngựa hay vang tiếng diệu
Trên không các chim cũng vui mừng.
Lại có chúng nữ nhân thanh tịnh
Tay chân hoàn xuyên và chuỗi ngọc

Nhiều thứ trang sức báu như vậy
Chẳng gõ tự vang tiếng diệu kỳ.
Các nàng cùng đến vui mừng rỡ
Đồng thanh khen ngợi Thắng Cát Tường.
Đui điếc, tàn phế được lành lặn
Đều là quả thù thắng của Phật.
Thế Tôn vào thành người đều mừng
Trời người rải hoa cúng dường Phật
Khắp trong hư không vang tiếng diệu
Vô lượng chư Thiên rất vui mừng.
Còn có những chúng sinh mất trí
Đã hết cuồng loạn lòng vui mừng
Nữ nhân thai nghén lòng lo sợ
Nhờ ánh sáng Phật được an vui.
Hoặc có các nam nữ hồ thẹn
Vì họ nói pháp rời cầu nhiễm
Đều sinh lòng thanh tịnh vui mừng
Đánh lễ dưới chân Đức Mâu-ni.
Hoặc cầu Như Lai đạo vô thượng
Hoặc cầu Bồ-tát, Thanh văn thừa
Như vào thành Chiên-đàn tối thắng
Chiêm ngưỡng Tôn nhan tự vui mừng.
Phật tuệ thấu rõ hạnh mọi người
Tùy thuận thế gian làm lợi ích
Pháp tài sâu xa cho Bồ-tát
Trân bảo thượng diệu thí chúng sinh.

M

Lúc Thế Tôn vào thành
Hư không nói như vậy
Nếu thích nhãn tận biên
Thì tôn trọng Đức Phật.
Thế Tôn vừa vào thành
Hư không nói như vậy
Nếu thích nhãn tận biên
Thì tịnh tín Đức Phật.
Nếu thích nhãn tận biên
Được Phật bất hoại tín
Tịnh tín được nói nhau
Do quán nhãn tận biên.
Nếu thích nhãn tận biên
Được pháp bất hoại tín
Tịnh tín được nói nhau
Do quán nhãn tận biên.

Nếu thích nhãn tận biên
Được Tăng bất hoại tín
Tịnh tín được nối nhau
Do quán nhãn tận biên.
Nếu thích nhãn tận biên
Được giới không chấp trước
Tịnh giới được nối nhau
Do quán nhãn tận biên.
Nếu thích nhãn tận biên
Rời ác thú tham dục
Rời bỏ tham tương tục
Do quán nhãn tận biên.
Nếu thích nhãn tận biên
Rời ác thú sân hận
Rời bỏ sân tương tục
Do quán nhãn tận biên.
Nếu thích nhãn tận biên
Rời ác thú ngu si
Rời bỏ si tương tục
Do quán nhãn tận biên.
Nếu quán nhãn tận biên
Thì được trí Bồ-đề
Trí Bồ-đề tương tục
Do quán nhãn tận biên.
Cho đến nhãn sinh biên
Biên tế và lưu chuyển
Tịch tĩnh cùng không có
Vô sinh với tịch diệt.
Các pháp môn như vậy
Nói đồng như nhãn tận.
Nếu thích nhãn tận biên
Thì thường không nghi hoặc
Do vì không nghi hoặc
Liên được Phật thân thông.
Nếu thích nhãn sinh biên
Thì thường không nghi hoặc
Do vì không nghi hoặc
Liên được Phật thân thông.
Nếu thích nhãn biên tế
Thì thường không nghi hoặc
Do vì không nghi hoặc
Liên được Phật thân thông.
Nếu thích nhãn lưu chuyển
Thì thường không nghi hoặc
Do vì không nghi hoặc

Liên được Phật thân thông.
Nếu thích nhãn tịch tĩnh
Thì thường không nghi hoặc
Do vì không nghi hoặc
Liên được Phật thân thông.
Nếu thích nhãn vô sinh
Thì thường không nghi hoặc
Do vì không nghi hoặc
Liên được Phật thân thông.
Nếu thích nhãn không có
Thì thường không nghi hoặc
Do vì không nghi hoặc
Liên được Phật thân thông.
Nếu thích nhãn tịch diệt
Thì thường không nghi hoặc
Do vì không nghi hoặc
Liên được Phật thân thông.
Nhĩ, tử, thiệt, thân, ý
Sắc, thanh, hương, vị, xúc
Cho đến âm thanh, danh
Tất cả đều như vậy.
Biết nhãn sinh vô biên
Phát khởi trí vô biên
Do vì trí vô biên
Nói pháp này cũng vậy.
Biết nhãn tận vô biên
Nơi nhãn không chướng ngại
Do vì không chướng ngại
Được Phật vô ngại trí.
Nhĩ, tử, thiệt, thân, ý
Sắc, thanh, hương, vị, xúc
Cho đến âm thanh, danh
Tất cả đều như vậy.
Lúc Thế Tôn vào thành
Trăm ngàn loài chúng sinh
Nghe hư không thuyết pháp
Không nghi công đức Phật
Dù có khởi tham dục
Chẳng hư Phật trí tuệ,
Hoặc có khởi tham dục
Thoái thất Phật công đức
Hoặc dù khởi tham dục
Mà cầu Vô thượng trí
Siêng tu pháp bất cộng
Chẳng thích Thanh văn thừa.

Người ngu tu tập thiền
Ưa nơi thiền định vui
Bèn sinh tăng thượng mạn
Nói được quả Sa-môn.
Người ngu tu tập thiền
Không trí nhãn tận biên
Dù trải trăm ngàn kiếp
Vẫn không được giải thoát,
Với tất cả ái sinh
Đều nhiễm trước trong ấy
Nếu biết sinh tánh không
Chỗ thấy thường thanh tịnh.
Nếu người tu tứ thiền
Không trí nhãn tận biên
Dù trải trăm ngàn kiếp
Nơi thiền chẳng thanh tịnh.
Nếu chứng được đẳng đẳng
Không trí chứng tận biên
Vì chẳng biết chứng tận
Thường hành nơi chứng lậu.
Nếu chấp trước nơi tướng
Không trí tướng tận biên
Vì chẳng biết tướng tận
Thường hành nơi tướng lậu.
Nếu luyến trước thế gian
Không trí thế tận biên
Vì chẳng biết thế tận
Thường hành nơi thế lậu.
Nếu ở tâm hữu lậu
Không trí tâm tận biên
Vì chẳng biết tâm tận
Thường hành nơi tâm lậu.
Nếu ở pháp hữu lậu
Không trí pháp tận biên
Vì chẳng biết pháp tận
Thường hành nơi pháp lậu.
Nếu đủ pháp Đâu-đà
Không trí nhãn tận biên
Vì chẳng biết nhãn tận
Chẳng phải thật Đâu-đà.
Dù mặc y hoại sắc
Không trí nhãn tận biên
Vì chẳng biết nhãn tận
Chẳng phải ứng pháp phục.
Dù sinh nhà quý tộc

Không trí nhãn tận biên
Vì chẳng biết nhãn tận
Chẳng phải nhà thanh tịnh.
Dù quỵên thuộc đông nhiều
Không trí nhãn tận biên
Chóng đọa trong ác thú
Quyên thuộc chẳng cứu được.
Dù giỏi thanh minh luận
Không trí nhãn tận biên
Vì chẳng biết nhãn tận
Chẳng đạt được thanh minh.
Dù giỏi các công xảo
Không trí nhãn tận biên
Vì chẳng biết nhãn tận
Chẳng phải giỏi công xảo.
Dù với nhiều gạn hỏi
Rộng giải thích một chữ
Không trí nhãn tận biên
Chẳng phải giải nghĩa đúng.
Dù học với người trí
Chẳng biết mật chẳng mật
Không trí nhãn tận biên
Không có được nơi pháp.
Dù rõ các luận thuyết
Thế luận và các pháp
Không trí nhãn tận biên
Như té vực nú dây.
Dù giỏi nơi thanh minh
Suy đoán tướng tốt xấu
Và văn tự, âm vận
Đọc tụng đều rõ suốt
Chẳng biết nhãn tận biên
Người ấy vẫn vô trí.
Dù biết tướng nữ nhân
Lời tà làm mê hoặc
Cách đấm bóp hết mỗi
Những ảo thuật bí mật
Chẳng biết nhãn tận biên
Người ấy vẫn vô trí.
Dù diễn thuyết trăm tông
Không sót mắt một chữ
Chẳng biết nhãn tận biên
Lời nói vẫn vô nghĩa.
Nhãn sinh biên như vậy
Biên tế cùng lưu chuyển

*Cho đến nơi tịch diệt
Nên biết cũng như thế.
Nhĩ, tử, thiệt, thân, ý
Sắc, thanh, hương, vị, xúc
Cho đến âm thanh, danh
Tất cả đều như vậy.
Dù đọc tụng thanh luận
Mà biết hết nghĩa ấy
Chẳng biết nhân tận biên
Họ vẫn là hạ liệt.
Dù tụng bốn Vi-đà
Thần chú đều thông thuộc
Chẳng biết nhân tận biên
Họ vẫn là hạ liệt.
Như vậy nhân sinh biên
Biên tế và lưu chuyển
Cho đến nơi tịch tĩnh
Phải biết cũng như vậy.
Nhĩ, tử, thiệt, thân, ý
Sắc, thanh, hương, vị, xúc
Cho đến âm thanh, danh
Tất cả đều như vậy.*

